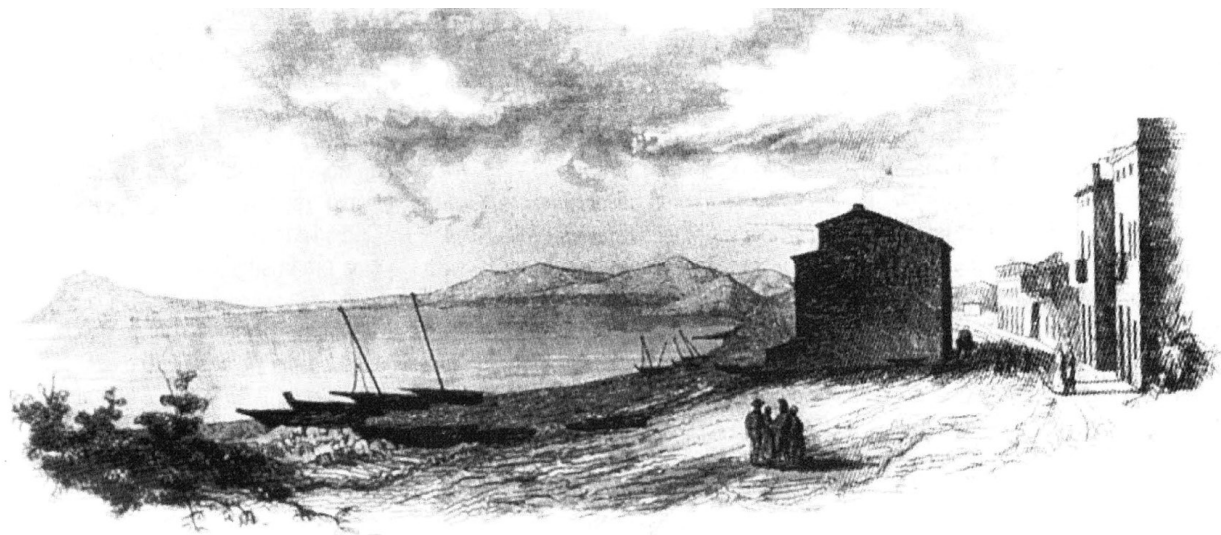

GENT DEL MASNOU

Butlletí Gent del Masnou
n. 405 | Març 2022

PLAÇA DE CAL CAPITÀ...

... els seus envelats i els seus aldarulls

converses

**VICENÇ LLORCA
I BÉRROCAL,
POETA I ESCRIPTOR**

Bustia oberta **4**

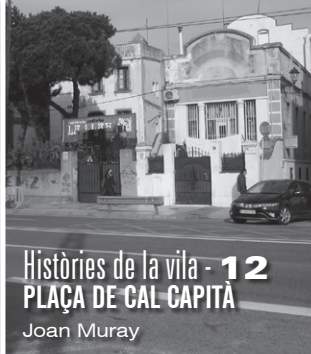
Farmàcies de guardia **5**

Vivències - **6**
HOMO LUDENS
Pep Parés

Gent amb gent - **8**
VICENC LLORCA
I BERROCAL

Històries de la vila - **12**
PLAÇA DE CAL CAPITÀ
Joan Muray

15
ANTROPOLOGIA
D'AQUEST SEGLE
Joan Camps

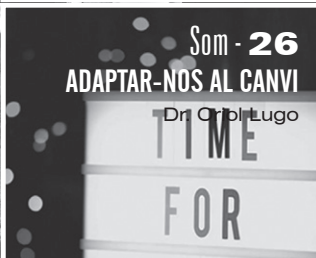
Cròniques d'ultramar - **19**
EL POL NORD I EL SEU
MAGNETISME
Joan Muray

Corresponsal
del Brasil - **24**
ITAMONTE
Joan Maresma

Teatre Capital - **16**
MARÇ (IMPRESINDIBLE-S)
Rosa M. Isart @rmisart

Som - **26**
ADAPTAR-NOS AL CANVI
Dri Cobi Lugo

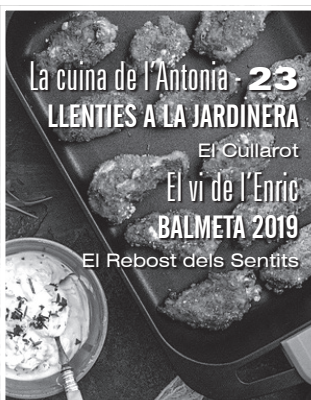
Fem poble - **17**
ESPAI DE MUSICOTERÀPIA
Marta Colomer

Veus - **20**
ENTREVISTA A
PABLO LARRAZ
Elena Bosch

Parlem de llibres - **27**
Pere Martí i Bertran

La cuina de l'Antonia - **23**
LLENTIES A LA JARDINERA
El Collarot
El vi de l'Enric
BALMETA 2019
El Rebost dels Sentits

Passatemps - **29**
Elena Feltu

Activitats - **31**
GENT DEL MASNOU

Espai poètic - **27**
CARRERS DEL MASNOU
Esteve Pujol i Pons

Dites i personatges
populars - **28**
PER QUE DIEM...
DEMANAR QUART I AJUDA
Albert Vidal

Butlletí mensual de Gent del Masnou,
associació cívico-cultural, recreativa
i esportiva inscrita amb el número
7.669 al registre d'associacions de la
Generalitat de Catalunya.

Equip de Redacció:

Joan Camps Ortiz, Joan Casals,
Santi Duran, Joan Muray,
Manel Pérez i Lluís Valls

Correcció

Núria Duran, Assumpta Inglada,
Berta Puig (Oficina de Català del
Masnou) i Maria Pujol.

Portada

Estudi Santielena

Disseny i maquetació

Estudi Santielena

Publicitat

Santi 699 775 558

Imprimeix

Comgrafic

Tiratge

2.500 exemplars

Paper

Ecològic de 90 g.

Edita

Gent del Masnou

Dipòsit legal

B. 29.758-87

GENT DEL MASNOU

Dr. Agell, 9 - 08320 El Masnou

T. 931 268 220

gentdelmasnou@gmail.com

www.gentdelmasnou.cat

• L'entitat Gent del Masnou no es fa
responsable, necessàriament, del
contingut dels articles signats pels
seus col·laboradors.

• El repartiment d'aquest butlletí als
sòcis es fa amb el suport de

Ajuntament del Masnou

Vols rebre
el Butlletí a casa

fes-te soci de
GENT DEL MASNOU

931 268 220

www.gentdelmasnou.cat
gentdelmasnou@gmail.com

Editorial

PEIOR EST BELLO TIMOR IPSE BELLI
(Sèneca, Thyestes 572)

“Pitjor que la guerra mateixa és el temor de la guerra”

Mentre escric aquest editorial, sonen tambors de guerra a l'est d'Europa. Els arguments de les parts són de pes. Rússia no vol tropes ni armament militar d'ampli abast al costat de la seva frontera. El “tsar” Putin no té dret a impedir-ho perquè Ucraïna fa anys que és un estat sobirà. El govern de Kíev, per frenar l'expansionisme rus iniciat el 2014 amb l'annexió de Crimea, voldria fer del seu país un nou membre de l'OTAN. Els EUA tampoc no tolerarien instal·lacions i tropes militars al costat de les seves fronteres. Recordem els anys seixanta, quan va estar a punt d'esclatar una catàstrofe nuclear per la pretensió de l'URSS d'instal·lar míssils nuclears a Cuba i no ho van tolerar. Ara pretenen que Rússia ho faci. El president de torn de la Unió Europea, Emmanuel Macron, i el canceller alemany han fet un decebedor paper, molt per sota del que calia esperar del prestigi de l'Europa democràtica. Amenaces de sancions econòmiques i comercials per un bàndol, i de tallar l'aixeta del gas per l'altre. La Xina, mirant-s'ho amb satisfacció, preveient un debilitament dels seus competidors econòmics. Espanya, com a membre de l'OTAN, enviant una fragata al mar Negre i quatre avions de caça Eurofighter a Bulgària per defensar-nos del pèrfid enemic i, així, poder dormir tranquils. Les poderoses empreses armamentistes deuen estar fregant-se les mans preveient les sucoses vendes que ja han començat a facturar.

Mentrestant, el temor de la guerra plana sobre nosaltres i afegeix un nou mal de cap, i no només per la pèrdua de vides i altres estralls que comporta la guerra. La incertesa en el futur és el pitjor enemic de l'economia. Es malmeten projectes a causa dels desviaments de recursos econòmics per sufragar les despeses militars; s'aprimen les partides destinades a l'estat del benestar argumentant que la defensa de la pàtria està per sobre de tot valor. Ben segur que el govern de l'estat ja deu estar sentint la pressió dels capitosts militars reclamant recursos extraordinaris. Els dirigents polítics de tots aquests països no han après res dels patiments de la Segona Guerra Mundial.

ANY NOU, VIDA NOVA?

Tant de bo que aquesta alarma hagi quedat enrere quan llegiu aquest butlletí. Potser la Unió Europea, més sensible als flagells de la guerra, faci valdre el seu prestigi i pressioni per tal de frenar aquesta escalada i hagi aconseguit refredar els aires bèl·lics; o bé que Rússia retiri les seves tropes de la frontera un cop consideri haver aconseguit els seus objectius. D'aquí a uns dies començarà la primavera, estació que convida a l'esperança i al renaixement vital. Malgrat la persistent sequera i les notícies bèl·liques, veurem com la natura ens ofereix motius per estar esperançats, deixant enrere un hivern especialment fred i sec. Que puguem gaudir d'una bona primavera!

El President

Jordi Fontseré
657 88 92 14

Bustia oberta

Les cartes de la Bústia Oberta cal que portin: nom, cognoms, adreça, núm. del DNI i signatura de l'autor i es publicaran amb el nom i cognoms de l'autor o inicials. En cap cas no es publicaran cartes amb pseudònim. L'extensió no excedirà de 600 caràcters; en cas contrari, la Redacció podrà abreujar-les o rebutjar-ne la publicació. Gent del Masnou no es fa responsable del contingut de les cartes. Seleccionarà les que siguin d'interès general i no mantindrà correspondència amb els seus autors.

EL CATALÀ, UN VALOR BÀSIC DE LA NOSTRA SOCIETAT

Tota societat té una cultura sustentada en un conjunt de valors que impregnen els principis que regeixen la seva actuació.

Els valors del Masnou s'han anat fent al llarg de la seva història i entre ells el d'un compromís identitari, fortament arrelat al territori i vinculat a la realitat catalana, amb especial atenció a la protecció i la promoció de la nostra llengua. Per fi el Departament d'Educació ha reconegut que està defallint la immersió lingüística i que el català es degrada al sistema educatiu. Així s'ha iniciat un nou pla de promoció i impuls a totes les escoles i instituts, que comença amb un pla pilot per tot Catalunya i es concreta en algun centre del nostre municipi.

És evident que als centres és on millor es coneix la realitat lingüística, per tant ha de tenir un pes important la seva valoració. Veiem cada dia quina és la llengua d'ús dels nostres alumnes a l'hora de l'esbarjo i també ho detectem en els nostres parcs infantils.

L'escola no pot fer la feina de normalització del català ella sola. S'ha de treballar a tot l'entorn escolar i en tots els àmbits del Masnou. Necessitem una oferta atractiva de lleure i cultura en la llengua del país: més cinema, més programacions interessants a la televisió, referents culturals, youtubers... No pot ser la llengua que utilitzen només per estudiar, ha de ser la que utilitzen també quan es diverteixen.

Com diem molts, tot començarà a canviar quan Siri i Alexia parlin en català.

Montserrat Real i Izquierdo

COM SERÀ EL POBLE ON VOLEM VIURE?

El mes passat l'ajuntament va aprovar l'enèsima modificació del pla general urbanístic, imposant-nos un model fet de pedaçs inconnexos i desvirtuant el model de poble que teníem i que ens ha permès ser una comunitat cohesionada i orgullosa de ser masnovina.

A Can Bernades (el càmping) pasarem de 30 a 120 habitatges, incrementant una densitat de població ja de per si desorbitada (la segona

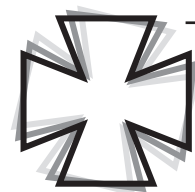
població amb major densitat del Maresme) que requerirà uns serveis que no hi són i generarà una mobilitat gens sostenible, lluny de les propostes actuals de mitigació del canvi climàtic (Agenda 2030, Agenda urbana de la Unió Europea...).

Entenc que els particulars vulguin treure el màxim benefici econòmic, però l'administració pública ha de vetllar pel bé públic i la preservació del nostre medi ambient que és un dels béns més malmesos. Observo preocupat que s'ha defugit d'aquesta obligació, assumint com a seves les demandes dels particulars d'incrementar les edificabilitats i les densitats previstes al pla general.

La cantarella popular que són pisos per als nostres fills no és del tot certa ja que, des de fa anys, el creixement natural és negatiu i, per tant, la major part dels nous pisos seran per a gent de fora, transformant el Masnou en una ciutat dormitori més de Barcelona.

Cal que pensem, entre tots, en aquest model de poble a què aspirem per viure i convida.

Francesc Solà i Xifra

Farmacèutics del Masnou

24 hores al seu servei

Farmàcia de guàrdia

La farmàcia de guàrdia serà oberta 24 hores seguides de les 9 del matí a les 9 de l'endemà

Març		
1	dimarts	Viamar
2	dimecres	Domínguez
3	dijous	Aymar
4	divendres	Ocata
5	dissabte	Riera
6	diumenge	Riera
7	dilluns	Viamar
8	dimarts	Domínguez
9	dimecres	Aymar
10	dijous	Ocata
11	divendres	Riera
12	dissabte	Fàbregas
13	diumenge	Fàbregas
14	dilluns	Domínguez
15	dimarts	Aymar
16	dimecres	Ocata
17	dijous	Riera
18	divendres	Fàbregas
19	dissabte	Viamar
20	diumenge	Viamar
21	dilluns	Aymar
22	dimarts	Ocata
23	dimecres	Riera
24	dijous	Fàbregas
25	divendres	Viamar
26	dissabte	Domínguez
27	diumenge	Domínguez
28	dilluns	Riera
29	dimarts	Fàbregas
30	dimecres	Viamar
31	dijous	Domínguez

Abril		
1	divendres	Aymar
2	dissabte	Ocata
3	diumenge	Ocata
4	dilluns	Fàbregas
5	dimarts	Viamar
6	dimecres	Domínguez
7	dijous	Aymar
8	divendres	Ocata
9	dissabte	Riera
10	diumenge	Riera
11	dilluns	Ocata
12	dimarts	Domínguez
13	dimecres	Fàbregas
14	dijous	Aymar
15	divendres	Aymar
16	dissabte	Aymar
17	diumenge	Aymar
18	dilluns	Aymar
19	dimarts	Domínguez
20	dimecres	Fàbregas
21	dijous	Viamar
22	divendres	Riera
23	dissabte	Fàbregas
24	diumenge	Fàbregas
25	dilluns	Domínguez
26	dimarts	Fàbregas
27	dimecres	Ocata
28	dijous	Riera

Horaris de les farmàcies del Masnou

	telèfon	de dilluns a divendres	dissabte
AYMAR - Almería 14	93 555 03 81	de 9 a 21 h	de 9 a 14 h
DOMÍNGUEZ - Enamorats 2	93 540 98 52	de 8 a 20.30 h	de 9 a 13.30 h
FÀBREGAS - Navarra 68	93 555 19 79	de 9 a 13 i 16.30 a 20 h	de 9.30 a 13 h
OCATA - JF Kennedy 5	93 555 33 08	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
RIERA - Josep Llimona 22	93 555 08 55	de 9 a 20.30 h	de 9 a 20.30 h
VIAMAR - Prat de la Riva 23	93 555 04 03	de 9 a 20.30 h	de 9 a 14 h

FINQUES MESLLOC
LLIGOÑA CAYETANO
La seva immobiliària del Maresme
93 555 69 03 • www.meslloc.com

HOMO LUDENS

Pep Parés

Videojocs per a entendre el present

Fa uns dies, el meu nét de quinze anys i jo visitàrem l'exposició HOMO LUDENS al Caixa Fòrum. Va de videojocs i de les noves formes audiovisuals que atrauen a milions de joves i no tan joves. Les obres que la formen destaquen pel paper central que tenen com a fenomen cultural, estètic i artístic, podem llegir al prospecte.

Tot va ser entrar-hi i adonar-me de seguida que no seria jo qui explicaria l'exposició com altres cops sinó el meu nét, bon coneixedor del món digital, de programació, de còmics Manga i videojocs. Entràrem en sis espais ordenats. Quaranta peces entre videojocs i obres d'art. A mesura que ho observava i seguia les explicacions de la col·lecció -i les del meu nét- m'adonava de com n'és d'atractiu poder interactuar i jugar sobre la creació de l'artista amb el mòbil o pantalles des de qualsevol indret. També amb escultures que reaccionen a la teva presència com la màquina

que juga sola, de Mònica Rikic, i fins i tot et renya, si t'hi apropes massa. Tot plegat és una nova manera de concebre la nostra relació amb una part de la cultura d'avui. L'exposició ofereix una nova perspectiva del concepte de GAMER (jugador) mostrant un món vídeo ludificat on vida i joc convergeixen cada dia més.

Quan entres a l'exposició et donen un dispositiu que et permet respondre a preguntes que trobes durant el recorregut. Al final pots saber quin tipus de jugador pots ser, és a dir, com és una part de tu. En una gran pantalla marquen els resultats de

Els videojocs són la representació més contemporània de la dimensió lúdica, primordial per a la socialització i l'aprenentatge

Luca Carrubba

tots els visitants: aquesta visualització indica que el videojoc no aïlla sinó que afavoreix la col·laboració i les dinàmiques col·lectives, diu Luca Carrubba, comissari de la mostra.

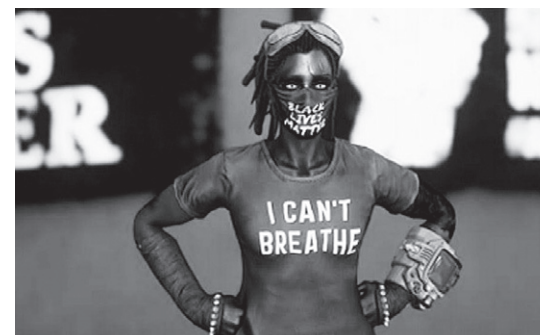
Tot plegat no és un fenomen artístic d'un país o d'una fornada de nous creadors, sinó que estem parlant de més de 2.500 milions de jugadors a tot el món. Un terç de la població mundial! Una poderosíssima indústria que penetra a totes les cases amb nens, adolescents i adults a través del mòbil o altres pantalles. El videojoc Fortnite va acumular 12,3 milions de jugadors simultanis l'any 2020. Són xifres astronòmiques que espanten perquè marquen estètiques i sovint ideologies de forma massiva. Un negoci que mou arreu milers de milions. Parlem d'un dels fenòmens culturals més estesos de la societat actual.

Els videojocs són la representació més contemporània de la dimensió lúdica, primordial per a la socialització i l'aprenentatge. segons Luca Carrubba.

Els videojocs i la capacitat dels seus jugadors s'han utilitzat també en la investigació de malalties com el càncer o l'Alzheimer perquè ajuden a trobar les possibilitats i circuits que pot seguir la cadena d'ADN.

Al meu nét li queda la convicció ferma d'estudiar a fons aquest món i de dedicar-hi part de les seves aptituds. A mi em queda la convicció que el temps no passa envà i que ja he fet tard per un munt de coses noves, tot i que m'interessa seguir-les, a mitja distància, per les conseqüències socials i polítiques que poden provocar.

T'ha agradat l'exposició, avi? M'ha agradat. Sobretot perquè ho identifico amb milions de joves com tu, que sou el present i el futur. ✨

Els videojocs i la capacitat dels seus jugadors s'han utilitzat en la investigació de malalties com el càncer o l'Alzheimer

Nova COMPANYIA D'ALELLA a

Carrer de la Riera Principal, 20,

08328 Alella

tel. 934 046 946

Molt fàcil aparcament

**CASANOVA
BARBER
HOUSE.**

**PROMOCIONS
BONOS CLIENT**

• 6 talls 90,78€
• 6 talls + barba 135€

Pl. Antoni Pujades, 10 local A - Alella

☎ 602 259 119 • 93 159 75 00

info@casanovabarberhouse.com

www.casanovabarberhouse.com

VICENÇ LLORCA I BERROCAL, POETA I ESCRIPTOR

Feia temps que l'Equip de Redacció de Gent del Masnou volíem concertar aquesta entrevista en plena ebullició de les seva tercera la novel·la: *Simfonia de tardor*, publicada per Columna Edicions el 2021.

Segur que molts dels nostres lectors l'hauran llegit i probablement també visionat a TV3 al programa Més 324 de Xavier Graset del 29 de novembre fent un repàs de tota la seva obra: més de trenta publicacions entre poesia, novel·la i assaig, i una anàlisi en profunditat de l'esmentada *Simfonia de tardor* que, sumada a *Tot el soroll del món* (Columna, 2011) i *Aquell antic missatge de l'amor* (Columna, 2018) completen la seva trilogia. El que potser sorprengui als lectors és saber que Vicenç Llorca està plenament vinculat al Masnou, on hi viu amb l'Anna, la seva esposa, i el seu fill des del primer any d'aquest mil·lenni.

Com hi vas venir a parar al Masnou?

M'instal·lo al Masnou l'any 2000, vila a la qual em sentia mol proper, ja que hi festejava de jove i ja hi feia llargues estades. Per a mi, El Masnou era com una segona residència i un espai amb records entranyables, donat que els meus sogres ja hi estiujaven. El nostre fill va néixer el 2004 i ara té 17 anys. Es diu Vicenç, a casa som una colla de generacions que els primogènits mantenim el nom de Vicenç. No és un nom de moda però ara, havent-n'hi pocs a Catalunya, resulta original. Els pares, formats a la postguerra, no van gaudir de massa possibilitats d'estudis, però sempre van valorar la cultura. Han estat dotats d'una especial saviesa i sensibilitat. La mare, en estar a casa, es va ocupar molt de mi i dels meus dos germans, Jordi i David.

Als divuit anys publiques: *Miscel·lània 6*, amb pròleg de Marius Sampere. Quants esglaons vas haver de pujar per aconseguir aquest primer replà?

Vaig començar a escriure amb consciència d'escriptor als catorze anys, fascinat per la descoberta de la literatura i del llenguatge literari. Als quinze anys, vaig guanyar un premi de narrativa i això va impulsar la meua vocació. Un estímul impagable, donat que el premi me'l va lliurar Manuel Vázquez Montalbán, i aleshores la periodista Núria Valls va fer-me la primera entrevista, publicada a l'emblemàtica revista Grama.

Des d'aleshores, aquella motivació inicial ha estimulat la meua inspiració i, enmig d'una dotzena de llibres de poesia editats, aconseguixo diversos premis de poesia: el Salvador Espriu 1988 amb *Places de mans*, l'Ausiàs Marc 1991 amb *L'amic desert*, el Vicent Andrés Estellés dels premis Octubre 1995 amb *Atles d'aigua*, el Benvingut Oliver 2004 amb *Ciutats del vers* i amb *L'últim nord* el premi de poesia Vicent Andrés Estellés 2007 de Burjassot.

Cal dir que també he conreat altres gèneres literaris. He treballat intensament l'assaig i el llibre de text, he escrit biografies i diverses traduccions al català d'autors estrangers, etc. He procurat que els sacrificis de la vocació no condicionin aquells que

Vicenç Llorca amb Xavier Graset al programa Més 324 de TV3

t'estimen: els amics, els pares, la parella i els fills. En general, m'agrada sintonitzar amb les lectures i els lectors de la meua obra. Tinc la sort de gaudir d'unes seguidores i seguidors extraordinaris.

Vols dir que t'has hagut de formar, i això costa diners! Com t'has guanyat la vida?

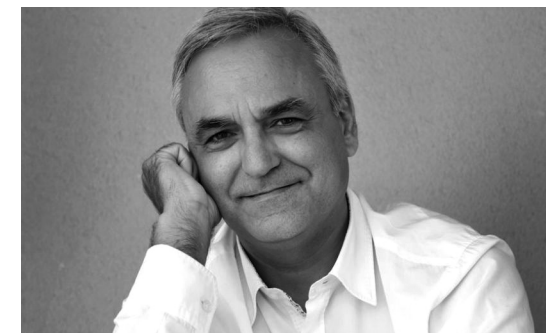
En tornar de la mili el 1990, guanyo les oposicions com a professor de llengua catalana i literatura. Des d'aleshores, he anat desenvolupant la meua tasca docent des del Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya, i també com a professor formador en diversos entitats, com el Col·legi de Doctors i Llicenciats de Catalunya, juntament amb col·laboracions en l'àmbit universitari. Més tard, oposito al cos de catedràtics de secundària de llengua catalana i literatura. Sempre he anat combinant la meua tasca creativa amb la docent, i també amb una altra feina que m'agrada molt: la gestió cultural. Així vaig poder desenvolupar tasques organitzatives en el món de la cultura, primer com a secretari de l'Associació d'Escriptors en Llengua Catalana i després al Departament de Cultura durant una etapa molt intensa de la meua vida entre els darrers anys del segle XX i els primers del segle XXI. A vegades he dubtat si em convenia o no dedicar-me exclusivament a l'escriptura. Sigui com sigui, no haver depès professionalment només de l'escriptura, m'ha donat la llibertat suficient per escriure allò que he cregut que havia de fer a cada moment. D'altra banda, la meua formació intel·lectual, m'ha donat una visió molt generalista i l'art d'escriure és en essència la meua vocació. La ciència, de bracet de la filosofia, em permeten també trepitjar de peus a terra amb la meua realitat. Alhora, m'atrau la política emmarcada en la justícia que respecta els drets humans i el bé comú. I, pel que fa al misteri de l'existència, mantinc el diàleg místic amb la meua consciència com un miratge tangible de tenir a Déu del meu costat.

El que sorprèn, és que amb aquesta concepció d'ofici i el bagatge intel·lectual acumulat, hakis tardat tants anys a escriure novel·la.

He trigat a fer novel·la en el marc d'una planificació conscient, ja que tenia la idea que primerament havia de construir un univers literari com a base de la meua formació artística i realització creativa. La poesia va ser una aptitud innata des de ben jove que em va obrir el camí a escriure i publicar després altres formes literàries com l'assaig, les biografies, i tenir encàrrecs d'investigació i divulgació, a més de traduccions d'autors estrangers. Aquests darrers anys han estat també intensos i he intentat de la millor manera possible administrar-me el temps, atendre la quotidianitat familiar, l'activitat professional pedagògica i la defensa de la tesi doctoral, llegida finalment el 2015.

En realitat va ser quan vaig complir els quaranta anys que vaig dir-me: "ara és l'hora d'abordar el relat llarg, la novel·la!!!" Així que la meua primera novel·la, *Tot el soroll del món* (Columna Edicions, 2011), respon a una llarga introspecció de treball literari i a una forta intuïció que s'imposa en aquell moment. D'alguna manera em sentia amb les forces suficients com per encetar un viatge novel·lístic amb la sensació de tenir l'ofici d'escriure après...

—en aquest punt somriu, aprofita per beure aigua, i tancant els ulls reflexivament exclama—...però amb l'ofici sol no n'hi ha prou! —i tot seguit, continua—: Aleshores entro en una fase intensa, en què la promoció de la novel·la m'arrossega, afortunadament per la bona acceptació, animant-me a continuar. Enmig del dilema de voler prioritzar també la meua tesi doctoral! Així doncs, entre una cosa i l'altra, un cop assolit el Doctorat en Comunicació Social per la Universitat Pompeu Fabra, lliuro a l'editorial el manuscrit de la segona novel·la, *Aquell*

M'instal·lo al Masnou l'any 2000, vila a la qual em sentia mol proper, ja que hi festejava de jove i ja hi feia llargues estades. Per a mi, El Masnou era com una segona residència i un espai amb records entranyables,

antic missatge de l'amor, que va ser publicada el 2018, set anys després de *Tot el soroll del món*.

La musicalitat poètica de la teva prosa, recreada en el marc de l'amor passional es fa molt patent en llegir *Simfonia de tardor*, és així això?

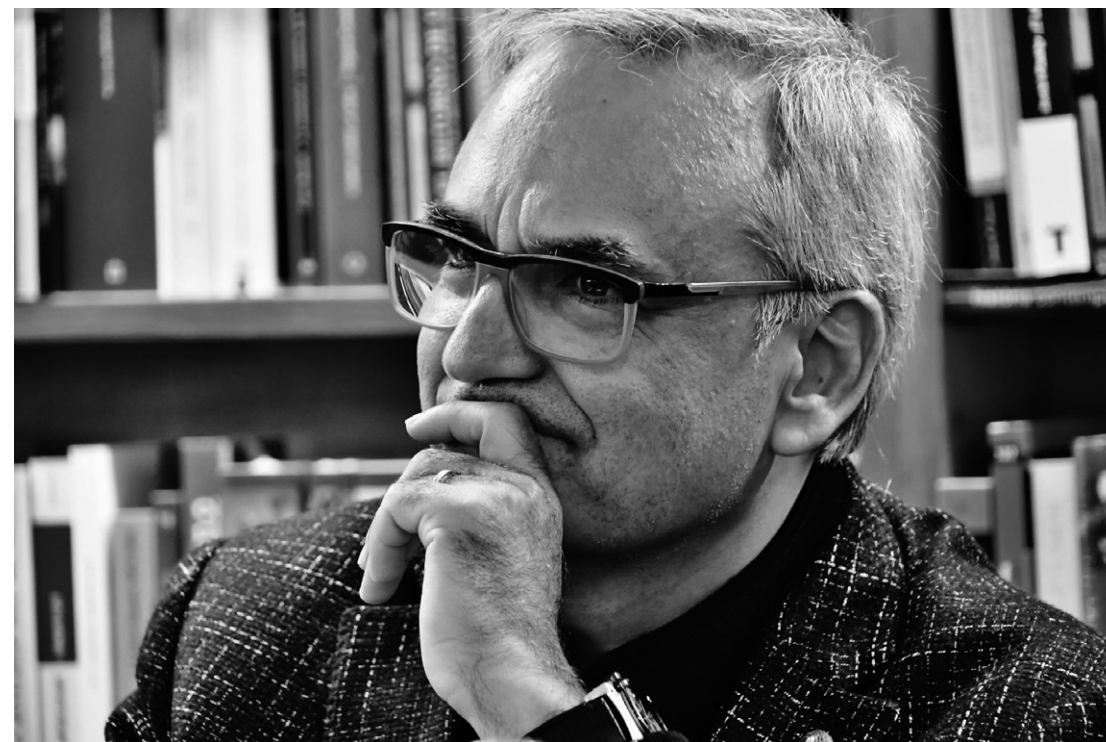
En ple procés creatiu de la meua segona novel·la, se m'acut la idea d'escriure *Simfonia de tardor* i, d'aquesta manera, arribo sense haver-m'ho proposat des del principi, a culminar una trilogia sobre l'amor. El primer flaix de la meua inspiració m'impone una novel·la que no ha de ser massa llarga, però sí impactant com un concert. La pròpia breuetat subliminal obre un espai indefinit de goig i tràngol alhora. Volia crear una novel·la intensa, plena d'emocions i suggeridora. Per això, centrant la idea d'una simfonia, vaig decantar-me per fer un homenatge a Schumann, figura que havia explicat als meus alumnes a l'hora d'estudiar el Romanticisme. Schumann va viure un doble drama, relacionat amb el fet de quedar-se impedit físicament per a la interpretació musical i amb les successives crisis depressives que va patir. Però també va viure i va lluitar per l'amor en plenitud amb la que va acabar essent la seva dona, Clara Wieck, una virtuosa de la interpretació del segle XIX, que va esdevenir vertadera musa del compositor alemany i, al seu torn, creadora també. Com en un joc de miralls, en la novel·la, hi ha un amor passional també entre una parella de músics contemporanis, en Marc Giralt i l'Emma Garcés. Això em permet desenvolupar en un context actual la natura de l'amor i els seus límits, la nostra capacitat d'estimar en un instant i al llarg del temps. L'idealisme de l'amor platònic es complementa amb la importància del déu Eros. De fet, l'erotisme relata l'emoció, la bellesa i la grandesa que pot ultrapassar fins i tot el plaer sexual en la vida humana.

El primer flaix de la meua inspiració m'impone una novel·la que no ha de ser massa llarga, però sí impactant com un concert. La pròpia breuetat subliminal obre un espai indefinit de goig i tràngol alhora.

En aquesta tercera novel·la, jo volia arribar al zenit de tot el que havia escrit anteriorment sobre l'amor, i de bell antuvi ubicar el personatge, que és gironí, a Organyà, a l'Alt Urgell, una comarca que conec bé i que literàriament em sembla ideal com a escenari. La natura, i la nostra relació amb ella, és una altra dels temes principals de l'obra. En certa mesura, *Simfonia de tardor* és un homenatge a Girona, l'Alt Urgell i Andorra.

Tens cinquanta-set anys i has escrutat intensament l'ànima dels teus personatges de ficció. En haver viscut des dels catorze anys enmig de la realitat i la ficció, qui és Vicenç Llorca avui?

M'agrada definir-me com un humanista contemporani. És a dir, algú que se sent solidari amb les dones i els homes que, al llarg dels segles, han treballat des de la intel·ligència i la sensibilitat per fer un món millor i una societat més justa. Els meus personatges reflecteixen aquesta concepció humanista i intento que cobrin vida pròpia més enllà de mi mateix com a autor. Una paradoxa meravellosa és que, en la ficció, quan profiles un personatge, et sembla que el coneixes molt bé i que el faràs anar per on tu vols. Ara bé, quan el situas en el context de l'obra, es revela tot discrepant del que tu vols fer-li fer. El personatge cobra vida pròpia i condiciona l'esdevenir de l'argument. Qualsevol vocació artística requereix una dedicació incondicional. I també un cert

Vicenç Llorca vist per Quim Massot

aïllament. Cal molt d'esforç per aconseguir el màxim domini en un art i, en aquest cas, en l'art de l'escriptura. D'aquí ve que les aspiracions elevades requereixin d'una emancipació sense massa servituds, una llibertat quimèrica que ens acostia metafòricament als déus. Ja sabem, però, que aquest ideal és inassolible, donat que la realització vital comporta altres condicionaments absolutament necessaris. Però hi ha el viatge cap a aquest ideal, i això ho valida tot. Sortosament en la vida real m'agrada la introspecció, quedar-me

a casa amb la família entre la música i la lectura... Aquesta és una forma de vida que, ara, amb la pandèmia molta gent ha descobert, un plus que tenien però que havien oblidat. Això s'ha vist amb l'augment de lectura que hi ha hagut. Crec que el pensament s'alimenta del que jo anomeno l'Estat Estètic com a forma de vida. M'agrada que l'Art i el seu gaudi siguin part essencial de la vida. A les meves novel·les, ho he reiterat en la veu dels personatges, afirmant que la cultura es viu vitalment com una emoció de l'ànima. *

Trilogia novel·listica de l'amor de Vicenç Llorca

**PRÒXIM 13 DE MARÇ, DIUMENGE
CONVOCATÒRIA PER LA FOTO DELS NADONS DEL 2021**

Es convoca als nadons masnovins nascuts el 2021 a la tradicional FOTO DELS NADONS el diumenge 13 de març de 2022 a les 11,30 h. Com de costum, la fotografia es farà a les escales del parc jardí de Bell Resguard, tocant a la carretera NII

Informació: 660 09 23 81 - 93 555 16 59

PLAÇA DE CAL CAPITÀ...

Joan Muray

... els seus envelats i els seus aldarulls

Comencem per la plaça. Estava ubicada al xamfrà del Camí Ral (ara sector del c/ Jacint Verdaguer) amb el torrent Umberto, i per aquest arribava fins enfront d'on acaba el c/ Rafael Casanova, i pel Camí Ral abastava el que ara són dues o tres cases.

Al fons d'aquesta plaça, hi havia la casa del capità «Cresta», d'aquí el nom. Amb aquest motiu, al Masnou hi va haver tres capitans:

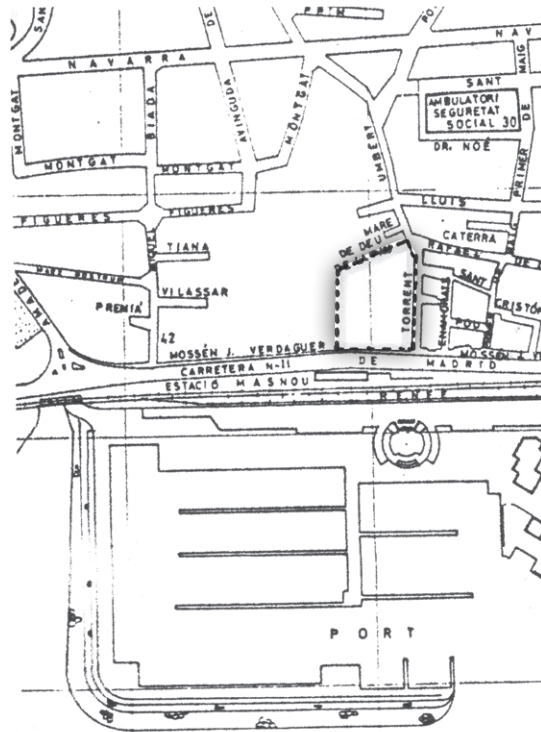
Joan Alsina Sensat – el Masnou 1836 - Barcelona 1918
Tomàs Alsina Sensat – el Masnou 1842 - 1921
Tomàs Alsina Maristany – el Masnou 1867 - 1915

Tot i que cap dels tres podia ser el que donés nom a la plaça, per la seva edat deuria ser el seu pare o avi, també capitans, però que no tinc catalogats.

Aquests capitans comandaren els següents vaixells: Asunción Fomento, Diana, Fomento, Maria i Perla.

Poc sabem d'ells i de la plaça, que devia desaparèixer després del 1916, quan s'hi va fer el darrer envelat, ja que al xamfrà esmentat, l'any 1922 s'hi va construir l'edifici del que fou la cooperativa de la fàbrica La Indústria Lonera, SL (Can Xala), que tenia a baix la cooperativa i a dalt un cafè. Aquesta cooperativa ja existia abans de tenir aquest local, ja que hi ha un document del 1917 de la cooperativa, concretament un llibret de les Caramelles d'aquell any, la qual cosa indica la seva existència, però que devia estar en alguna altra dependència de l'empresa.

Fa uns anys, en unes «Històries...»⁽¹⁾, ja vaig escriure el següent referit a l'envelat que es celebrava en aquesta plaça. Deia així:

Plànol del Masnou. Sector (senyalat) on estava ubicada la plaça Cal Capità.

«ENVELAT DE SANT CRISTÒFOL. Aquest, que correspondria a l'antic veïnat d'Alella de Mar, es va fer per primer cop l'any 1856⁽²⁾; aquest barri tenia per patró sant Cristòfol.

Les primeres festes d'aquest antic veïnat, sense envelat, però, s'hi feren l'any 1827. Després, al cap de vint-i-cinc de no celebrar-se, se'n tornaren a fer l'any 1852, amb tres dies de saraus i de donar als pobres un pa blanc d'una lliura i mitja. Foren la represa de les que se celebraven abans de la segregació d'aquella part de l'actual municipi masnoví, que fins al 1846 fou terme municipal d'Alella.

Fotografia actual, des de l'aparcament de l'Estació, de les construccions actuals.

Fou a la plaça de Cal Capità, un gran espai que hi havia a l'actual xamfrà entre el torrent Umberto i el carrer de Mossèn Jacint Verdaguer. Solar que hi havia davant la casa del capità Cresta⁽³⁾, d'aquí el nom de la plaça.

Es va fer, com l'anterior, amb velam i altres elements procedents dels vaixells masnovins.

Hi ha constància que se'n celebraren també el 1859, molt ben guarnit, vora la casa de Pere Roca «Cabessa»⁽⁴⁾, que era al mateix Camí Ral, prop de l'esmentada plaça de Cal Capità.

També el 1861 se sap que es feren unes llúides festes amb envelat, durant tres dies, al pati del capità Martí Vidal, que suposem que devia estar al mateix indret que els anteriors.

L'any 1862, tot i que hi ha constància de festes, no és sabut si foren amb envelat o sense.

Hi ha constància que el darrer envelat celebrat a la plaça de Cal Capità, en honor de sant Cristòfol, fou el de l'any 1916. Després ja no es podria fer en aquest indret, ja que s'hi van construir cases i una cooperativa (any 1922), que pertanyia a l'empresa La Indústria Lonera, SL, empresa continuadora de la de Pau Estapé, coneguda com a «Can Xala».

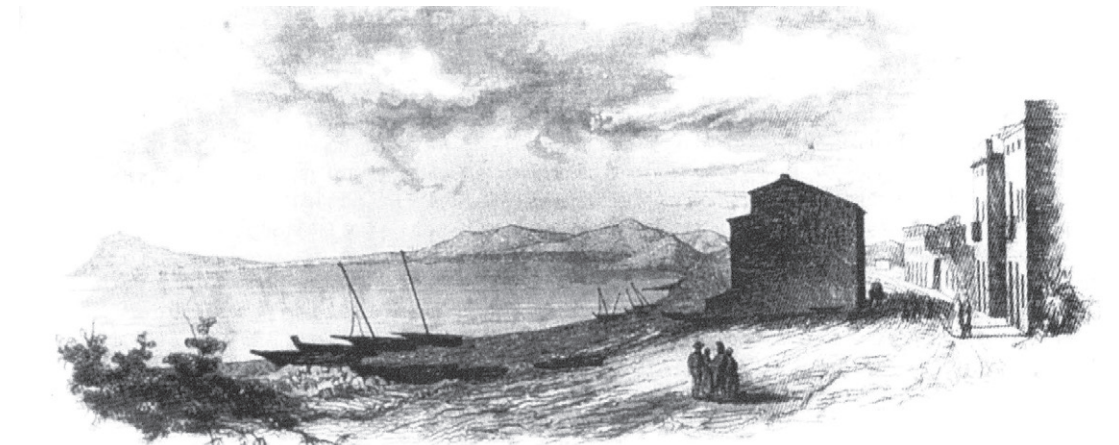
Un cop vist on estava ubicada aquesta plaça i el perquè del seu nom popular, així com els envelats que s'hi feien, veurem ara que, al de l'any 1852, sis

Portada del llibret de Caramelles de la Cooperativa Tèxtil del Masnou. Any 1917.

anys després de la segregació del veïnat d'Alella de Mar al municipi del Masnou, es reprengué la tradició i s'hi féu l'envelat. Aquest va patir uns grans aldarulls per un grup d'alellencs decidits a rebentar la festa. Transcriuré trossos o els aclariré, dels cinc documents que generà el fet, signats per l'alcalde del Masnou, el governador civil i un jutge de Mataró entre l'11 de juliol d'aquell any i els mesos següents.

Al primer document, de l'alcalde del Masnou, amb data de 20 de juliol, extensíssim, perquè en quedés constància, però que resumiré, trobem el següent: Arriben a l'envelat un grup de deu o dotze joves d'Alella, malforjats i amb ganes de gresca, decidits

Gravat de 1824, en què es veu la casa de Can Cabessa, solitària entre el Camí Ral i la platja, ja que en aquell temps encara no hi havia el ferrocarril. Al seu costat el terreny on es devia celebrar l'envelat de 1859.

NOTES

⁽¹⁾ Butlletí núm. 230, de juny de 2006.

⁽²⁾ Aquesta data, que donava en aquell escrit de fa anys, com podeu comprovar era errònia, ja que els documents presents ho demostren.

⁽³⁾ Aquest capità era de la família Alsina, però el seu motiu era «Cresta», d'aquí que la plaça duigués aquest nom.

Aquest Pere Roca també era de família de capitans, i va posar a casa seva un forn de pa (vegeu imatge en un gravat de l'època).

Un envelat del Masnou.

a destrossar la festa, i el que destrossaren fou una corda de l'envelat, fet que produí que baixessin les làmpades (aranyes) que hi havia.

Van anar-hi els mossos d'esquadra amb ordres d'endur-se a l'Ajuntament els joves que causaren els aldarulls. Aquests, però, des de fora, increparen els mossos amb pals, i fins i tot, envoltaren el caporal i el van amenaçar de mort.

Podien haver-los dut presos, però per no causar més problemes, només els amonestaren, pensant-se que això els pacificaria, fet que no passà, només aconseguiren tenir-los fora de l'envelat.

Al segon, l'alcalde envia al governador civil de Barcelona, amb data 25 de juliol, l'informe abans esmentat. No cal descriure'l, ja que només és per acompanyar el document.

El governador contesta a l'alcalde, amb data 28 de juliol, que n'ha pres nota, i reitera a l'alcalde que està autoritzat per castigar governativament i portar les accions als tribunals. Li retreu no haver fet ús de la seva autoritat amb l'esmentat capítol dels aldarulls, així com els que l'acompanyaven en l'acció.

Al tercer, amb data de 30 de juliol, l'alcalde es disculpa al governador per no haver fet ús de la seva autoritat, aclarint que els individus causants dels aldarulls posteriorment se'n tornaren a Alella, i allà ell ja no hi tenia jurisdicció.

Al quart, el tinent d'alcalde escriu al jutge de 1ª Instància de Mataró, amb data 1 d'agost, dient-li que si no havia arrestat els culpables va ser per evitar tumults pitjors, vist que fins i tot havien maltractat el mosso d'esquadra.

El cinquè i darrer, que no porta data, és la declaració de dos testimonis al Jutjat de Mataró, però no diu què contenia la dita declaració (devia ser secret de sumari).

Es desconeix la data de quan es començà a celebrar la festa a l'antic veïnat d'Alella de Mar, tot i que seria força anterior al 1852 quan varen passar els fets esmentats. El que sí que sabem és que el darrer envelat es va celebrar l'any 1916. I que els fets que trasbalsaren aquelles festes de 1852 devien ser causades per la recent segregació d'aquest veïnat d'Alella a la vila del Masnou, que havia estat el 1846. *

FONS CONSULTATS

- Arxiu Històric Municipal del Masnou
- Arxiu Biblioteca Joan Muray (el Masnou)

ANTROPOLOGIA D'AQUEST SEGLE

Joan Camps Ortiz

En els tres anys propers ens haurem cruspit la quarta part del segle XXI i la majoria dels catalans del primer mil·lenni encara estem subjectes al DNI franquista de quan era un fet estar batejat en el ritual catòlic romà i només es podia ser d'un sol gènere entre els dos possibles. Des aleshores, els nats amb penis tenim identitat M de mascle i a les nascudes amb vulva la F de femella.

Sortosament, la ciència discrepant de seguir combregant amb rodes de molí, ha demostrat que el gènere humà sobrepassa la simplicitat d'altres vertebrats i la diversa sexualitat va més enllà de néixer dotats o castrats anatòmicament. En mig d'un règim aspirant a democràtic, ja és hora, doncs, d'arraconar la hipocresia institucional que encara manté lleis que discriminen escandalosament per diferència de gènere.

Per aquesta flagrant injustícia la infanta Elena, filla legítima i primogènita de Joan Carles I, fou repudiada al tercer lloc de la línia de successió donant prioritat al seu germà, no per no ser filla il·legítima, sinó per haver nascut plana en la regió púbica, la qual cosa justifica que Felip VI és rei pel fet d'haver vingut al món amb el paquet testicular entre cama i cama. Si no fos així, en justa equitat, la infanta Elena seria reina, la infanta Cristina seria segona en la línia de successió i Felip, el petit entre els fills legítims de Joan Carles I, hauria quedat l'últim de la cua. Ara sabem que pel que fa al codi genètic sexual,

igual que la vista, l'oïda, l'olfacte, el gust i el tacte, la nostra realitat individual no depèn del sistema anatòmic orgànic, sinó dels efectes subjectius que ens elabora el subconscient. Una antiquíssima realitat que en fer-se ineludible exigeix una justa reparació. La mateixa Constitució postfranquista del regim del 78 que tenim encara vigent, ho assenyala en el seu article 14: "Tots els espanyols són iguals davant la llei sense que es pugui exercir cap tipus de discriminació per raó de sexe, edat, raça, naixement, religió, opinió o qualsevol condició personal o social."

Ben mirat, crec que mantenir la monarquia actual coneixent aquest article és un frau de llei, qualsevol que l'haguem llegit i per activa o passiva el toleri comet un delict de prevaricació en grau major i greuge proporcional al poder institucional que cada prevaricador ostenti. Jo per si de cas ho deixo escrit a veure si fent-ho públic, en prenen nota les altes instàncies dels poders institucionals i, en considerar si en aquest breu argument hi ha indicis de delict, facin d'ofici la seva feina. *

En Tico, en Jaume, en Pepe, la Maria i l'Artur de S.E.F es traslladen al **c/ Italia 18** tel. 935 559 562

MARÇ (IMPRESINDIBLE-S)

Rosa M. Isart @rmisart

Perquè necessitem humor, perquè necessitem bon rotllo i que les tietes ens cridin des de les finestres amb geranis: per això repetim i tornem al Teatre Coliseum: segueixen aquest març les funcions de, **La Cubana** i el seu espectacle **Adéu, Arturo** al Teatre Coliseum, a la Gran Via (cantonada Rambla de Catalunya). Olé, hip-hip, hurra!

Del 05/03 al 03/04 de 2022
Aquitània Teatre
Repartiment: Paul Berrondo, Eli Iranzo, Eu Manzanares i Pau Poch.
Direcció: Mercè Vila-Godoy

Del 9 de març al 18 d'abril **Final de partida** (1957) de **Samuel Beckett** (amb direcció de Belbel, i dedicat a la malaguanyada Rosa Novell, 1953-2015) es representa al Teatre Romea: amb tres grans Jordis: **Jordi Boixaderas**, **Jordi Bosch**, **Jordi Banaclocha**, i **Margarida Minguillon**. Viuran un cert confinament. Imprescindible(s).

Nit de Cap d'Any. Una nit per estar en família i celebrar en harmonia l'arribada d'un nou any. Una nit per fer balanç de l'any que acaba i demanar nous desitjos per al que comença. Però tots podem somiar en gran? O hi ha qui només pot tenir somnis que capiguin dins una nou?

Els Guerrero Fernández, una família d'un barri obrer, ja tenen la taula parada, el raïm a punt i la tele posada per veure les campanades. Tot està llest per donar la benvinguda a un nou any, on esperen que canviï la seva sort.

Del 17 de març al 17 d'abril les esplèndides i sempre suggeridores **Les Impuxibles** (Clara Peya, Ariadna Peya) presenten Harakiri al **Teatre Nacional** (TNC, Sala Tallers): música, dansa, text, dansa-teatre... tot sempre impressionant i punyent. Imprescindible(s). Amb: **Sílvia Capell**, **Haley Diallo**, **Montse Esteve**, **Helena Gispert**, **Kiko López**, **Ariadna Peya**, **Clara Peya** i **Pau Vinyals** i coaching actoral de **Queralt Casasayas**.

El 24 de març la farsa tràgica **Macbeth** (1972) d'**Eugène Ionesco**, per al despullament del poder i la corrupció, comença a oferir-se a la Sala Petita del TNC, amb direcció de **Ramon Simó** i interpretació d'**Anna Alarcon**, **Laia Alsina**, **Pep Ambrós**, **David Anguera**, **David Bagés**, **Pepo Blasco**, **Joan Carreras**, **Josep Julien** i **Xavi Ricart** (3 hores, amb entreacte). Imprescindible(s).

Com tu, **darling** (espectadora, espectador, amada, amat, vida, gent amb **bonhomia**): imprescindible. *

fem poble

ESCOLA CLAU DE SOL I L'ESPAI DE MUSICOTERÀPIA

Marta Colomer

"La música dona ànima a l'Univers, ales a la ment, vols a la imaginació, consol a la tristesa i vida i alegria a totes les coses"

Platón

La música com a teràpia ens ajuda a regular les nostres emocions, a conèixer millor el nostre entorn i adaptar-nos millor a ell, a gaudir la pròpia música d'una manera diferent, a superar crisis, a socialitzar-nos i a crear un recurs que ens ajudarà al llarg de la vida.

A l'escola Clau de Sol de El Masnou, hem incorporat els divendres un espai dedicat a la Musicoteràpia on aprendre recursos musicals de visualització, relaxació, cercles de tambors, dansa i cançons, de manera lúdica i terapèutica. Un espai de connexió amb la música, socialització, recreació i relaxació, on nens, joves i adults podran gaudir-ne per sentir-se millor.

A més obrim aquest espai de Musicoteràpia per nens amb dificultats adaptatives, TEA, TDAH, Síndrome de Down, paràlisi cerebral, trastorns emocionals, o dificultats de l'aprenentatge, per ajudar-los en el seu desenvolupament i per gaudir de la música d'una manera diferent.

Sabem que la música com a teràpia és una eina molt poderosa que ajuda a expressar les nostres emocions, compartir sentiments i obtenir resultats terapèutics.

Des de l'Institut català de Musicoteràpia ens avalen aquestes sessions realitzades per musicoterapeutes formats dins del Màster de Musicoteràpia de la Universitat de Barcelona. Us animem a participar, a gaudir i a provar una sessió.

Us deixem l'enllaç del canal youtube on podreu veure vídeos relacionats amb les teràpies.

musicoterapia tv (canal de youtube)

Després d'aquests anys de pandèmia es necessari obrir altres vies de connexions i regalar moments de música que ens ajudin a superar els mals moments viscuts durant aquesta etapa, i donar recursos per seguir endavant amb positivitat i alegria. *

Flors i Calcat 7-9 El Masnou - 93 141 44 60 / 637 736 203

f @aulaclaudesol | www.claudesol.net

AULA DE MÚSICA

- Música en família • Estimulació i sensibilització musical
- Ensenyament Bàsic i nivell avançat • Instruments de corda • Flauta travessera • Saxo
- Tropa • Bateria • Conjunt instrumental • Musicoteràpia
- Música moderna • Combos i Combos junior • Cant proves de nivell (Conservatori, ABRSM, RockSchool, Jam Session)

FEM 25 ANYS

MATRÍCULA OBERTA

LA NEUS I LA ISABEL POSEN PUNT I FINAL A UNA VIDA DE SERVEI I GENEROSITAT

Núria Fusellas i Santi Duran

La Neus i la Isabel ens deixen. Després de 38 anys de servei al Masnou, gestionant la merceria i fent arranjaments de roba, ha arribat el moment de la seva jubilació

En tot aquest temps, més que clientes han fet amigues, per la seva voluntat de satisfer les necessitats i transformar el negoci en funció de la demanda. Van començar amb un taller de costura i fent roba a mida. Més tard, a aquest espai del carrer Fontanils, es van ubicar definitivament i van ampliar els fils i botons amb roba interior, roba a tall, pijames,... sense deixar d'escurçar baixos i adaptar la roba al cos canviant de tots nosaltres.

Un aprenentatge continu gràcies a aquesta voluntat de satisfer. "Cada clienta és un món", diuen. "A cada clienta l'has de tractar d'una manera especial i donar-li allò que necessita, dins les nostres possibilitats". Generoses, pacients, amables i afectuoses, així són elles. Se'ns dubte, el seu negoci ha estat un d'aquells que fan millor un poble.

Ara, molt al nostre pesar, la botiga tanca i la Neus i la Isabel estrenaran una nova vida, on el pas del temps el decidiran elles, no l'horari de la botiga. Després d'haver liquidat el gènere que encara tenen, voldrien celebrar aquest moment amb una festa. Una festa que posi punt i final a una feina ben feta, un comiat alegre tal com va ser el que van fer el dia de l'apertura. *

ISABEL I NEUS

TEIXITS / MERCERIA
TALLER D'ARRANJAMENTS

Moltíssimes gràcies per tots els anys compartits

Fontanills 2 El Masnou - 93 540 26 19

EL POL NORD I EL SEU MAGNETISME

Joan Muray

Per fer la ruta entre els Països Baixos i el Japó, en aquells anys setanta del passat segle, a causa del que es va anomenar la Guerra Freda, l'antiga URSS no deixava sobrevolar el seu espai aeri, per això la ruta havia d'anar per Alaska i sobrevolar el pol Nord, no sé si exactament pel seu punt zero o a prop.

La dita Guerra Freda fou un model de relacions internacionals que tingué lloc després de la II Guerra Mundial, per l'antagonisme entre els dos grans blocs, els Estats Units d'Amèrica i l'URSS, entre els anys 1947 i 1989. Per aquesta causa, el viatge durava molt més del que hauria durat si hagués pogut anar en línia recta. No recordo les hores ni els quilòmetres, però sí que sé que vaig estar trenta-sis hores sense veure fer-se fosc. No sabies si era un dia o l'altre, això sí que era el que ara se'n diu jet lag.

Quan vaig fer el viatge, ja sabia que faríem aquesta ruta, i me'n vaig endur una brúixola. Volia comprovar com es comportava. Quan em va semblar que podíem acostar-nos al pol, vaig posar la brúixola sobre el braç del seient per veure com reaccionava. De primer va senyalar, decidida, la

direcció de l'avió, o sigui la del pol. Al cap d'una estona, quan ja ens hi devíem apropar més, seguia marcant igual, però amb molt més moviment, com si estigués nerviosa.

Per fi, quan ja devíem ser pràcticament a sobre, semblava talment que s'havia tornat boja, es movia molt, i com si volgués anar cap a tots costats. A mesura que ens n'anàvem allunyant, seguia amb molt de moviment, però ja es veia que volia girar a l'inrevés de quan ens hi apropàvem. Per fi, només va marcar enrere, cap a on havíem deixat el pol Nord.

Si voleu, això no és cap proesa, però sí una experiència ben curiosa, ja que no l'havia experimentat mai, ni la vaig tornar a experimentar en cap dels molts viatges que he fet al llarg de la meua vida. *

EL MASNOU ASSESSORS SL

Assessoria d'empreses i particulars des del 1984

Assessorament i gestió fiscal,
comptable i laboral
Assessorament jurídic mercantil
Herències, donacions

Torrent Vallmora, 16 local
08320 El Masnou • 935 400 673
tonitrillo@elmasnouassessors.cat
www.elmasnouassessors.cat

GENT
DEL MASNOU

**PETITS ENCANTS
A BENEFICI DE DISMA**

Diumenge 27 de març, de 10 a 14 h al Passeig Prat de la Riba (Camí Ral), davant dels núms. 12-14, parada de venda d'articles variats de segona mà, a preu mòdic. **La recaptació aconseguida serà abonada íntegrament a l'associació DISMA.**

Agraïm per endavant la col·laboració de tothom

ENTREVISTA A PABLO LARRAZ

Elena Bosch

Pablo Larraz, potser el coneixeu, potser us sona el nom, potser no l'heu sentit mai. Actualment és el director principal de l'orfeó català. És un director reconegut amb una trajectòria llarga i exitosa.

Aquesta trajectòria comença al Masnou. Comença a les Escolàpies del Masnou als inicis del 2000. En aquell moment, i durant dos cursos, Pablo va exercir de mestre de música a la primària de l'escola. Potser va treballar amb els vostres fills, o potser amb els vostres néts, potser amb vosaltres mateixos lectors joves.

Allà ens vam conèixer i vam treballar plegats. Això m'ha permès fer-li unes preguntes pel butlletí al voltant del fet de cantar i fer cantar.

Pablo, com a director, què se sent al situar-se en un escenari com el del Palau, davant d'un grup de cantaires, mes o menys nombrós, tots pendents de les teves mans, la teva mirada, el teu ritme, les teves ordres?

A mi, m'encanta. Reconec que sóc home d'escenari. Per mi és important pensar quina és la meua feina com a director, i no oblidar perquè em dedico a això.

Quan estic dirigint, ja ho he explicat altres vegades, em sento mestre de primària. Sento que estic fent un servei, m'ho passo bé. El que es viu a l'escenari és molt especial, sobretot per la comunió que es genera. Quan fas cantar als altres hi ha una intenció de crear una cosa bonica entre tots.

Es creen unes complicitats entre director i cantaires molt especials. A vegades són mirades, a vegades és més general, és buscar una sonoritat en concret, són intencions... reconec que hi ha un punt de màgia en el moment del directe que a mi m'encanta.

No sempre passa, però hi ha moments de gran sintonia, llavors es genera un moment diferent a qualsevol altre, és molt especial.

Sóc feliç quan els cantaires són feliços.

Actualment director principal de l'Orfeó Català

En un altre faceta, com a cantant, què se sent quan has de sortir de la formació d'un cor i posar-te davant del públic per actuar com a solista, com a tenor solista. Quan amb la teva veu has de dominar tot l'espai d'una sala?

Aquí el treball psicològic és molt diferent. Jo vaig arribar a cantar de solista sense voler, com moltes coses en aquesta vida. Algú va considerar que ho podia fer, i un cert dia em vaig trobar cantant al costat de la Maria Hinojosa.

Però jo no havia estudiat cant al conservatori, i això et genera una certa inseguretat. Una inseguretat sobretot mental. Estàs molt exposat. Has de ser fort mentalment i tenir la sensació que controles molt.

Hi ha un punt important de control de la dificultat.

Hi va haver una època que cantava molt sovint i això et dona un bagatge i una seguretat. Crees

un hàbit, un hàbit d'estar a l'escenari i defensar la teua àrea. La gran diferència entre cantar i dirigir és que al dirigir jo no produeixo el so, el que faig és comunicar, i comunicar se'm dona bé.

I, com a membre d'un cor, què se sent quan cantes formant part d'un cor. Quant has d'unir la teua veu a la dels altres i deixar de ser un, per ser tots?

Jo m'he dedicat als cors per això. Perquè jo era cantaire, i l'experiència de cantar en grup, si tens una bona relació amb la gent, és molt bonica.

És una experiència que transcendeix el fet de cantar. Passes molt temps assajant, són les amistats que es generen, les complicitats... Enyoro cantar. En un futur, quan ja no dirigeixi tornaré a cantar.

Finalment, com a mestre, que se sent al iniciar als nens en el gust i la disciplina que suposa el cantar... Què recordes del teu pas per l'escola del Masnou?

A mi l'època del Masnou em va marcar molt. Jo em sento mestre, en el sentit de pedagog. Ara potser em costaria tornar a treballar a l'escola ordinària però en aquell moment va estar molt bé. Ensenyar vol dir despertar curiositats, interessos, vivències...

Pablo, fent de mestre de música a les escolàpies l'any 2004

Tu sembles sense saber on anirà el què has sembrat. Per mi, en tot aprenentatge, el procés és el més important. El resultat final, ve donat.

Vaig arribar al Masnou molt jove i inexpert. Em vaig sentir ben acollit, ben tractat. Vaig aprendre l'ofici acompanyat de mestres amb més experiència.

Vam gaudir de la feina i del lleure. Vam iniciar una amistat que encara dura.

... reflexions sobre el fet de cantar i fer cantar. *

B 50 ANYS
escola BERGANTÍ

EDUCACIÓ Infantil,
Primària i Secundària
obligatòria

Cerquem l'excel·lència educativa tot formant persones amb valors, per esdevenir persones valuoses

Fra Juníper Serra 46, El Masnou
935 554 950 - www.escolaberganti.org

el cullerot

DE TOT
PER A LA CUINA

El Masnou - Sant Felip 45
93 540 97 41

Igualada - Rambla Nova 29
93 804 22 25

www.elcullerot.cat • elcullerot@hotmail.com

Can Ventura des de 1964

Vedella • Xai • Porc
Pollastre • Embotits

Pg. Romà Fabra 18,
El Masnou / 935 557 395

C/ Sant Miquel, 41
08320 El Masnou
933 330 570
servifruitmasnou@gmail.com
www.servifruitmasnou.com

servei a domicili

SERVÍ FRUIT

PRODUCTES DE TEMPORADA

"TABALS AL VENT"
PROJECTE MUSICAL

TOQUES ALGÚN INSTRUMENT DE VENT?
O CONEIXES ALGÚ QUE EN TOQUI UN?

ESCRIU-NOS A
clubdelritme@gmail.com

INDICANT, QUIN INSTRUMENT TOQUES, O
VOLS TOCAR, I EL TEU NIVELL, I
T'ENVIAREM LES PARTITURES PER
VENIR A BUFAR EN AQUEST
PROJECTE.

NO HI HA LIMIT DE BUFAIRES!!!

CLUB DEL RITME

HEU VIST
EL WEB?

CLICA

ESTUDI
SANTIELENA

Disseny gràfic • Il·lustració

www.estudisantielenalena.com
santi@estudisantielenalena.com
699 775 558

La cuina de l'Antonia

El cullerot

ALES DE POLLASTRE AMB SALSA DE IOGURT

Ingredients per a 4 comensals

- 1 quilo d'aletes de pollastre
- 1 cullera de llevadura
- 1 cullera de sal
- 1/2 de pebre, 1/2 d'all en pols i 1/2 més de ceba en pols
- 1 cullera de pebre vermell fumat
- 1/2 cullera d'all en pols
- 1/2 cullera de ceba en pols
- oli d'oliva

Per a la salsa

- 125ml de iogurt grec natural
- 1 cullera de suc de llimona
- 1 cullera de mel
- 1 cullera de menta fresca picada
- 1 cullera de coriandre
- sal i pebre negre mòlt

Preparació

- 1 Comencem escalfant el forn a 180° i preparant una safata. Trenquem les aletes en dos traient-ne la part de la punta. Les posem en un bol i les untem bé amb l'oli d'oliva.
- 2 Per altra banda en un altre bol barregem tots els altres ingredients: la llevadura (que no sigui bicarbonat de sodi), la sal, el pebre mòlt, l'all i la ceba en pols i el pebre vermell fumat. Per fer-ho fàcil, ho posem dins una bossa amb les aletes i ho remenem bé perquè quedin ben impregnades.
- 3 Les fornem sobre la safata uns 45minuts o fins que les veiem torrades i cruixents.
- 4 La salsa és molt senzilla, només cal barrejar-ho bé tot i llestos.
Teniu en compte que podeu variar ingredients ... per si la voleu més o menys picant... I sense més ja ho podeu servir tot junt!!!!

El vi de l'Enric

El Rebost dels Sentits

BALMETA 2019

Denominació Empordà
Varietats Samsó 100%

Balmeta és un vi monovarietal de Carinyena, el raïm més tradicional de l'Empordà, terra de ceps estoics que lluiten contra la tramuntana, d'aromes de flors i cels vermells. Un vi creat per transmetre l'esperit i la força de la nostra terra.

He triat aquest vi negre pels aromes de fruites negres confitades, com la cirera i la mora, combinades amb notes de pebre gris, ja que mariden amb les espècies de l'adobat de les aletes. Així com l'entrada en boca potent i complex, que seran refrescats per la salsa de iogurt i junt el final llarg amb tocs de vainilla i espècies exòtiques d'aquest carismàtic vi de l'Empordà, faran d'aquest plat tot un plaer pels sentits. *

ITAMONTE

Joan Maresma

D'uns anys ençà han anat sortint diferents alternatives a negocis tradicionals: *Uber*, *Amazon* o *Airbnb* són alguns exemples que tothom coneix; aquestes plataformes digitals aprofiten el seu caràcter de serveis essencials per oferir unes condicions laborals – fins i tot existeix el substantiu *uberització*; no està aprovat encara – que no són gaire bones, em fa l'efecte.

Parque Estadual da Serra do Papagaio

Gràcies a *Airbnb*, hem pogut visitar diferents llocs que es troben relativament a prop de casa quedant-nos en cases que hem llogat.

Itamonte és una petita ciutat situada a l'estat veí de Minas Gerais. Es troba a uns 250 km de casa nostra i l'any passat vam tenir la sort d'estar-hi tres vegades.

Aquest últim cop vam repetir la *casa groga*. Un lloc ben bonic i tranquil en el que hi passa un rierol

La Casa Grogga

i només s'ha de fruir. La casa de la Josefa i del Jaime – la vam llogar personalment; res de *Airbnb* aquesta vegada – és ben fora poble, prop de la carretera que uneix *Itamonte* amb algunes de les seves pedanies. A cinc minuts a peu hi ha una botiga on venen de tot que em va recordar la que tenien els meus pares.

A la vora de casa hi ha paratges que valen la pena i que encara no han estat explotats pel turisme: hi ha cascades a les que s'hi arriba preguntant i perdent-se, el *Parque Estadual da Serra do Papagaio* ofereix llocs buits – fins i tot l'edifici on hi ha la recepció del parc era buit el dia que hi vam anar –, espantosos i plens de rierols d'aigües fresques i clares.

El petit poble anomenat *Alagoa* – literalment *La Llacuna* – és un lloc que s'ha fet famós pels seus formatges que han guanyat un munt de premis els últims anys; fins i tot a França! En aquest poble hi ha també plantacions d'oliveres i una almàssera on venen l'oli com si fos el millor de l'hemisferi sud, això diu la propaganda. A *Argentina* i a *Xile* tenen bons olis també, no es pot negar el fet que el negoci, que va començar

Alagoa, Botiga Formatges

fa uns trenta anys, va prosperant i que entre la varietat d'olives que tenen s'hi troba l'arbequina de casa nostra.

Sempre m'han cridat l'atenció les zones rurals: l'amabilitat i l'educació de les persones malgrat que la vida és, de forma general, més dura; les obligacions de les persones – munyir les vaques, plegar la collita – de les que en desconec un munt d'aspectes; els desplaçaments per camins empolsinats – i si no ho estan, poden ser plens de fang i haver de tornar enrere. Camins que ara tothom fa en tot terreny però que en molts llocs encara es fan en tracció animal, es poden veure molts cavalls, rucs o mules a Minas. Fins no fa massa, viure en aquestes zones em semblava complicat, laboriós i dur. Avui en dia, amb la tecnologia i amb els avantatges que ofereix Internet, podem estar uns dies fora de la gran ciutat i gaudir i treballar al mateix temps.

L'únic que tenim a la vida és temps. I no sabem quan s'acabarà. M'agradaria sortir més, descobrir més, llegir més i treballar menys. El sistema no rutlla del tot bé. El que ens han venut no m'ho acabo de creure; i tot i així sóc molt afortunat si em comparo amb un munt de persones de Brasil.

PD. Molts petons per a la tia Rosa. ✨

Oli Prado Vázquez

És un lloc que s'ha fet famós pels seus formatges que han guanyat un munt de premis els últims anys

La Casa Grogga

Alagoa, Oliveres

API

Col·legi d'Administradors de Finques de Barcelona-Lleida

Finques Puig S.L.

COMPRAVENDA - ADMINISTRACIÓ - ASS. JURÍDICA

Mossèn Jacint Verdaguer 14 - El Masnou

93 555 10 60 • 93 555 17 61 • fax 93 555 28 90

www.fiquespuig.net • info@finquespuig.net

ADAPTAR-NOS AL CANVI

Dr. Oriol Lugo Real

“El canvi és l'element més natural i estable de la vida”

Quan vaig escoltar per primera vegada la frase anterior sobre el canvi em vaig quedar d'allò més sorprès. Té tota la raó, em vaig dir interiorment.

Recordo que va ser fa uns deu anys quan em trobava fent de locutor i director d'un programa de ràdio de Psicologia. La meua convidada era una empresària que havia estat gestionant de la millor manera possible la sortida de la crisi del 2008. I en un moment donat em va deixar caure aquesta perla de saviesa.

Ella em va dir que tot era canvi. No només en els negocis, sinó que en general a la vida res es queda quiet.

- I llavors, per què tenim tantes reticències sobre el canvi? -li vaig preguntar.
- Perquè allò que desconexem ens fa por.

En aquell instant vaig comprendre que és així.

Ara ens trobem davant d'una altra crisi, una situació que, pel que fa a la salut, ens ha afectat a tothom. I també hi ha persones expertes que ens avisen d'una futura recessió econòmica. Però, seguint els consells d'aquella dona, potser és el moment de no quedar-nos immòbils.

A mesura que tota la situació sanitària vagi millorant potser serà l'hora de fer un pas endavant i adaptar-nos als canvis que hem viscut i que continuarem vivint.

Això vol dir que des de la passivitat poc podem fer. Hem de començar a plantejar-nos com podem aixecar-nos de nou i seguir endavant. Està clar que cadascú en el seu grau i mesura, i en funció de les seves capacitats. Tanmateix, si ens quedem de braços plegats poc marge de maniobra tindrem.

És per aquest motiu que el primer pas per a poder adaptar-nos al canvi és assumir el que ha succeït. Negar la realitat és un mecanisme de defensa que, si bé ens serveix durant un temps per a no fer

front al dolor..., a la llarga ens acaba causant més perjudicis.

Un cop hem assumit que la realitat ha canviat i que ja no vivim en el món d'abans sinó en una nova situació, toca marcar-nos objectius.

Això vol dir: establir allò que sí que volem. Moltes vegades ens enfoquem en allò que no volem que succeeixi, amb el resultat consegüent de no apropar-nos a les nostres metes. Què és el que vols respecte a la teua vida?

El tercer punt és formular el propòsit correctament. Tota persona pot dir “vull ser més feliç”, però això no és un objectiu ben definit. **Necessitem ser específics, establint metes mesurables, aconseguibles, realistes i amb un marc o límit temporal.** Per exemple: vull passar les tardes dels dimarts i dijous de 18h a 20h amb la meua família per a gaudir d'un passeig per la platja o la muntanya i començarem aquest dimarts dia...

I finalment, només ens falta passar a l'acció. Sense acció només tindrem la il·lusió del desig. Un somni d'allò que voldríem, però que al final no es materialitza.

Potser et tocarà modificar les teves metes i objectius, no obstant, d'això tracta la vida: d'anar canviant. Perquè l'únic que no canviarà mai és el mateix canvi. *

www.owlpsicologia.com

Parlem de llibres

Pere Martí i Bertran

Títol Et devia una carta

Curador Roger Canadell

Editorial Eumo

Col·lecció “Poesia”

Lloc i any d'edició Vic, 2020

Nombre de pàg. 236

Correspondència entre dos grans poetes

Et devia una carta porta un subtítol d'allò més aclaridor: “Correspondència Miquel Martí i Pol -Joan Oliver”. El professor Roger Canadell hi recull, doncs, les cartes conservades que els dos poetes es van enviar entre 1961 i 1983. Es tracta d'un conjunt riquíssim i interessantíssim que és una mostra de moltes coses, però sobretot de la sinceritat i amistat que traspuen en tot moment i que creix amb els anys; així com creix l'admiració de l'un per l'altre, per la seva poesia, certament, però sobretot per l'actitud vital i compromesa d'ambdós poetes. Una actitud vital que diries que es complementa: l'un pessimista fins al moll de l'os i crític sense embuts; l'altre optimista rematat malgrat la malaltia, les estreïtes econòmiques..., i convençut que en l'individu / l'home hi ha la força per provocar canvis importants, per exemple en la recuperació nacional. No és pas estrany que Martí i Pol demanés que les cartes no es publicuessin a finals de 1980: que n'haguessin fet esclatar de butllofes! Parlen tan clar i tan críticament de política, de teatre, de poesia i poetes, de traducció, del món editorial...! Són uns documents d'allò més útils per entendre una mica millor uns anys claus que massa sovint ens han volgut vendre com a essencials en la superació del franquisme i que ara veiem que en bona part van ser una enganyifa

que, amb gran lucidesa, ambdós poetes ja denunciaven. Sobretot Joan Oliver / “Pere Quart”, amb el seu pessimisme “lúcid, encoratjador i necessari”, com li diu en diverses ocasions Miquel Martí i Pol.

Afegiu-hi la cultura, tant llibresca com popular, que trobem en les reflexions que comparteixen, i encara la riquesa de la llengua que hi fan servir (Martí i Pol, per exemple, sovint ens obsequia amb dites, frases fetes... de la padrina, com recalca en diverses ocasions) i entendreu per què no em puc estar de recomanar-vos el llibre.

Què hi hem trobat a faltar? Sobre-tot un índex onomàstic final que facilitaria la busca de les nombroses referències a personalitats d'allò més variades: Marià Manent, Maria Aurèlia Capmany, Joan Brossa, Emili Teixidor, Lluís Llach, Vicent A. Estellés, Joaquim Molas, Jordi Sarrate, etc., etc., etc. I alguna nota a peu més, tot i que n'hi ha 131, que ens ajudaria a entendre, per exemple, qui era el “tal senyor Mas” (p. 116), que Pere Quart diu que els va oferir un àpat lucul·lià (propi de Luci Licini Lucul o Lucul·le, conegut com el gourmet de la Roma clàssica) o que “el secretari «perpetu» de l'Institut [d'Estudis Catalans]” (p. 116) no és altre que el filòleg Ramon Aramon i Serra (Barcelona, 1907-2000), fet de ben segur desconegut per a molts lectors, sobretot joves. *

Espai poètic

Un bell poema de l'amic Esteve Pujol, que ens deixà el darrer mes d'octubre. En llegir-lo escoltem la seva veu, sentim la seva bonhomia, el veiem. Gràcies, família Pujol – Valls, per permetre'ns recordar l'Esteve.

CARRERS DEL MASNOU

Abril del 1989

Carrerons petits,
i pendants i escales,
i racons que guarden
el regust del temps
en el cor antic
de la nostra vila;
l'ombra de Sant Pere
us fa de bressol
i heu quedat menuts,
gràcils, rabiüts,
talment uns nadons
que no han volgut créixer.
I us hi bat el sol;
i les parets blanques
semblen un mirall
perquè s'hi contemplin
les flors de l'eixida,
que prenen la mida
de tanta claror.
Cases vuitcentistes,
adorns de ceràmica,
ferro treballat,
patiets de fira,
graons de joguina,
que els peus ja han gastat.

Cor vell del Masnou,
que encara conserves
carrerons petits,
i pendants i escales,
i racons que guarden
el regust del temps,
no et deixis robar
l'encís d'aquests barris;

si algú te'l robés,
als altres carrers,
la mort els vindria.

Esteve Pujol i Pons
(1941-2021)

Per què diem... DEMANAR QUART I AJUDA

Albert Vidal

S'aplica aquesta expressió quan algú necessita rebre molt ajut i de manera urgent davant una situació problemàtica.

L'origen de la dita el podem trobar entre els segles XIV i XVI. Fa referència a uns tributs que es cobraven a la ciutadania i que es mencionen en els capbreus catalans i menorquins, és a dir, en els documents on es feien els apuntaments dels reconeixements de drets dels propietaris de vastes extensions del territori, des del rei a la resta de nobles, senyors feudals, l'església i alguns burgesos.

Sobretot es referien als contractes d'emfiteusi (l'arrendament per llarg temps de masos i camps per un preu anual que podia ser en diners o espècies, i es cobrava sobre tots els béns del ciutadà, el qual estava sota el domini directe de l'hisendat). Això afectà molt directament els pagesos anomenats de **remença** (la taxa que havien de pagar) que estaven sotmesos a la servitud de la **gleva** (nom que es donava a la terra ocupada per serfs o colons, els quals no podien abandonar els masos sense permís del seu senyor).

Aquests fets, junt amb la situació política del moment, havien de provocar la **Revolta dels remences** al 1461 contra els nobles i, per extensió, també contra la Diputació del General (la Generalitat) que els donava suport, i a favor del rei Joan II. Igualment, seria l'espurna que motivà la Guerra Civil Catalana que s'havia de perllongar durant deu anys.

El tribut anomenat **quart** s'aplicava sobre tots els béns del ciutadà i les seves possibles rendes: cases, hortes, conreus, pensions, herències, donacions, etc. i, com es desprèn del seu nom, equivalia a una quarta part de les seves possessions. En la majoria de casos, aquest impost el cobrava l'església.

L'altre impost, l'**ajuda**, es referia a l'obligació d'aportar l'esforç personal quan el senyor ho requeria per qualsevol motiu, des de treballs en els seus edificis fins lluitar per defensar els seus interessos davant les pretensions d'altres nobles.

Així, **demanar quart i ajuda** es refereix a reclamar assistència tant material com d'acció.

A Catalunya havien existit associacions de quart i ajuda fins entrat el segle XIX, en les quals els seus membres es comprometien a socórrer els altres en cas de necessitat.

Amb el temps, tant per deformació de l'idioma com pel desús i oblit de l'accepció inicial de quart, la dita es transformà en **demanar Déu i ajuda**, que deuria ser força més comprensible que l'original però sense la mateixa connotació. De fet, és una expressió sense significat per ella mateixa però que, potser, podria entendre's com **demanar ajuda a Déu**. ✱

Descobreix els secrets marins

Elena Feliu

Al nostre poble s'amaguen 33 elements mariners que esperen ser descoberts, com un tresor. Bona pesca!

Passatemps

L'enigma V.D.R.

La Marta i la Maria juguen a saltar a corda. La Marta, cansada de perdre saltant, li diu a la Maria: -Ens juguem el berenar a que no podràs saltar la corda si la poso a terra? La Maria accepta. Fa la prova i dona el seu berenar a la Marta.

Per què la Maria ha perdut l'aposta?

Resposta: La Marta ha posat la corda al costat de la paret.

3er TEMPS el bar del poliesportiu

Ciutat de Sant Sebastià, 14 El Masnou

L'Ajuntament del Masnou farà Sobirania Fiscal i la Plaça 1 d'Octubre

Sobirania Fiscal

L'Ajuntament del Masnou ha aprovat, en el ple del mes de febrer, fer el pagament dels impostos a l'Agència Tributària Catalana (ATC). La moció, amb algunes esmenes incorporades, va ser aprovada per 12 vots a favor (ERC, JxC i la CUP), 4 en contra (PSC i Cs) i 3 abstencions (FemM). L'ANC del Masnou, que porta insistint en aquest punt des de fa temps, vol agrair a JUNTSxCAT-UNITS pel Masnou el fet de presentar aquesta moció i a ERC-AM i la CUP per haver-li donat suport. Amb aquesta acció es pretén enfortir l'Agència Tributària Catalana, mostrar el poder que tenim la ciutadania, empreses i institucions i situar el nostre Govern en una posició de força de cara a la ruptura amb l'Estat espanyol. En un escenari de ruptura unilateral, el fet que els contribuents paguin els seus impostos davant el govern que ha proclamat la independència, reconeixent-li la seva autoritat, és un dels elements que es contemplan en dret internacional per al reconeixement de nous estats. Esperem que es pugui dur a terme el més aviat possible.

Plaça 1 d'Octubre

Per fi després de 4 anys, al Masnou hi haurà una plaça anomenada **1 d'Octubre** (l'actual plaça del Duc d'Ahuma-da). Tot i que en un principi no era el lloc proposat per l'ANC i Òmnium, aplaudim que finalment hi hagi hagut un acord i s'hagi aprovat, en el passat ple del 17 de febrer, per 16 vots a favor (ERC-AM, JUNTSxCAT-UNITS, FEM Masnou, CUP) i 5 vots en contra (PSC, Cs). Creiem que és una data prou important pel nostre poble i per tot Catalunya que va fer un acte de dignitat democràtica en

front d'un Estat espanyol que no va poder impedir-ho. Al Masnou, malgrat la incertesa, les amenaces, els impediments i la por va anar a votar el 56% de la població, 9.837 persones dels quals 8.891 van votar SÍ, 642 NO, 239 en blanc i 65 nuls. No podem oblidar tot el que el referèndum va comportar i molt menys les persones que, encara ara, són represaliades per la injustícia espanyola (exiliats i més de 3.500 causes obertes). Tenir al Masnou una plaça anomenada així és un acte de reivindicació de l'1 d'Octubre. Ho celebrem!

Fotografia del Ple de l'Ajuntament el passat 17 de febrer.

EXPOSICIONS

Fins el 10/3/2022 **"HABITATS"**

Pintures d'Emília Aguilar i Sílvia Novo

Sílvia Novo

Emília Aguilar

DEL 12/02/2022 AL 10/03/2022

Vocalia de cultura

FEINERS I DISSABTES DE 6 A 8 DE LA TARDA Hi col·labora: Ajuntament del Masnou

Del 12/3 al 7/4/2022

COL·LECTIVA DE PINTORS MASNOVINS

CURSETS DE DANSES I BALLS TRADICIONALS DEL MON

Divendres vespre Info: gentdelmasnou@gmail.com
C/ Dr. Josep Agell, 9 - Tardes laborables de 19 a 21 h.

CURSETS DE GAITA ESCOCESA

Dimecres de 18,30 a 20 h.

Informació a: gentdelmasnou@gmail.com

Activitats

ADRECES DE CORREU ELECTRÒNIC

A fi i efecte de poder mantenir informació àgil i puntual de les activitats de Gent del Masnou, recordem als socis que ens poden facilitar la seva adreça de correu electrònic. Només cal que ens enviïn un correu amb aquest text:

"Autoritzo a Gent del Masnou a utilitzar aquesta adreça de correu electrònic per a informació i comunicacions de l'entitat".

CLASSES DE IOGA

Els dimarts de les 18,45 a les 20 h. Apreneu tècniques de meditació, respiració i relaxació. Curs impartit per Ivet Compañó, professora de Kundalini-ioga. Cal portar una estoreta (o matalasset), tovallola, coixí petit, pareo i roba còmoda. Tardes laborables, de 18 a 20 h. **Preu trimestral 80€ socis 70€**
Inscripcions a ivet@latercerapell.com • 607 747 499

Et convidem a fer-te soci de
GENT DEL MASNOU

Tu hi sortiràs guanyant i la nostra vila també

Dr. Agell 9 - 08320 el Masnou • 931 268 220
www.gentdelmasnou.cat
gentdelmasnou@gmail.com

T'AGRADARIA CANTAR EN UNA CORAL

Vols venir a cantar a la Coral Xabec? Hi tens lloc com a tenor, baix, soprano o contralt. Posa't en contacte amb Manel Pérez al 679 999 509
Qui canta, els seus mals espanta!

assemblea FEM SOBIRANIA FISCAL JO PAGO A CATALUNYA

- Adreçat a tothom qui pagui els impostos: IRPF, IVA o Impost de Societats.
- És una acció senzilla, no requereix més temps ni tràmits que els que estàs invertint, ara, pagant a la hisenda espanyola.
- És una acció legal, ja que la llei general tributària contempla aquesta possibilitat.
- Es té coneixement que diverses entitats i persones físiques ho venen fent des del 2012 sense problemes legals ni inspeccions.

Informa't a la web:
<https://sobiraniafiscal.assemblea.cat/>

L'ANC i Òmnium del Masnou convoquen la ciutadania, cada dimecres a les 7 de la tarda davant l'Ajuntament del Masnou fins que sigui retornat el Govern legítim de Catalunya.
Per la Llibertat, t'hi esperem!
La teva presència és la nostra força

PINTURA INDUSTRIAL
PAVIMENTS INDUSTRIALS
PINTURA I DECORACIÓ
REVESTIMENTS VINÍLICS
MICROCIMENT I ESTUCS A LA CAL

TECMA és una empresa de referència en el camp de l'aplicació de la pintura amb més de 30 anys d'àmplia experiència. Que participa de forma continuada en el desenvolupament del sector de la construcció i involucrada amb el progrés social, econòmic i mediambiental del país.

Tractament de paviments a base de resines epoxi, poliuretans i continus.

Restauració de façanes. Aplicació de tota mena de pintures i estucs destinats a la decoració d'interiors i exteriors.

934 403 686 • 609 319 911 • 630929525 • www.tecma.es

Sistemas Ecofloor

Pinturas y resinas para pavimentos

SISTEMAS ECOFLOOR, LA SOLUCIÓN PARA
SUS PAVIMENTOS CONTINUOS

659 656 034 • www.sistemasecofloor.com • comercial@sistemasecofloor.com